

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPVATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM

die Iouis 5. Martij.

M. FRANCISCO PAIOT,

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An graciles obefis vinaciores?

I.

IN id nascitur homo, vt vitâ defungatur, nullus non acquiescit interitui, nec mors vlllo ærario est redimenda, quæ vt antiquos extulit, sic nos truder. Licet verò omnes vna maneat nox, & sit calcanda semel lethi via, non singulos tamen æquo pulsât pede, nec simili fato; aliorum ocyus, aliorum ferius versatur sors, multos in ipso vitæ apparatu, nondum, aux vix salutato limine, strangulat; plurimos properat ægotando perdere, & vt semel jugulet, infinitis ante conficit incommodis; paucos, & quos æquus amavit Iupiter, lethi tantùm tarda necessitas deducit ad finem, qui mors est, commune omnium hominum fatum, nullâ virandum arte,

nullum enim datur pharmacum immortalitatis, & hunc ipsum quem agimus diem cum ipsâ morte diuidimus.

I I.

VITA Deorum donum optimum, quo nihil dedere melius, nec dabunt vnquam, cui indefinenter elabenti longiores moras necere, non facile, cum multa in id opus simul non coniurant amice, pauca si recedant, vitam adimunt, & ejus carceribus si tibi detur ad longiores metas currere, multa tibi enauiganda mala, vndique circumstrepunt morbi, magna & diuersa eorum adest fœtura, in singularum humani corporis partium ruinam atque perniciem, & quasi necando homini hi non facerent satis, suppetias affert ambientis inclementia, inordinata victûs ratio, & nimium furentes animi motus, quorum vim & impetum elidet, qui bonum habitum nactus fuerit, ejus indiuidua comes, optima corporis constitutio, in debitâ partium similarium temperie, laudabili organicarum structurâ, functionumque omnium integritate reposita.

I I I.

VT viuens homo à non viuento solis actionibus distinguitur, quid enim vita nisi actio in corpore? ita diutius perennat is, cui natura nostris inserviens commodis, aptius molitur instrumentum, illud calor natiuus, elementaris, non cœlestis originis, qui certè vitam ipsam tueri non potest absque fomite; hic humor primigenius spiritu persuf-

3

439

fus, non aqueus, non fluxilis, non excrementi-
tius, sed æreus & pinguis, illi pabulum suppedi-
dat; sic quibus vberius & compactius humidum
radicale concessum est, iis valentior calor & mobi-
lior, vnde non ab alio definitum viuendi tempus,
nec aliunde vitæ diuturnitas repetenda, potissimum
si tale domicilium obtinuerit, quod crassioribus va-
cuum excrementis, tenuioribus sit peruium, & in
quo transpirationis beneficio calor ventiletur & re-
ficiatur; quibus commodis dicantur graciles.

I V.

NON putes ideo tantum graciles, viuacio-
res, quod multo calore natiuo valeant. In-
super desidera excrementorum inopiam, quam as-
sequuntur, dum *ἀερίωδες* non fors æqua & par
conditio plantarum ac hominum, illæ compactio-
res quò minus externis patent, illæ diutius peren-
nant, homines breuius. Quanto enim calor frigore
ad vitam, siccitas humiditate ad *διουράσιον*, duri-
ties mollitie ad robur, tanto gracilitas obesitate,
raritas densitate, ad vitæ diuturnitatem præstan-
tior est. Hæc dotum suppellectile instructi, non so-
lum omnes functiones felicius peragunt, excremen-
taque per patefactum & illustratum corpus à se lon-
ge lateque ablegant, sed & extra febrium insultus
stant, aut si qui morbi illos adoriantur, crede bre-
uiiores & mitiores.

FORTVNATA ergo gracilium conditio, at obeforum infaulta; pauperiem caloris natiui testatur, quam habitus crassities & densitas comitatur. Hi quia oclusas habent venarum scaturigines, cohærentes corporis meatus & interdictam consensionem, paucobeanantur sanguine, qui materiam calori natiuo non suppeditat, à quâ accendatur, & triplicis substantiæ effluuium restauretur, nec quam maximam excrementorum copiam colligunt, præ nimiam cutis densitate, eliminant. Hinc præcox mulierum mors, quia pinguiore. Optas igitur vitæ diuturnitatem, quærenaturæ fatiscienti robur, alimento com meatum, excrementis stimulum; hæc tibi omnia cumulatissime gracilitas commodabit, auferret obefitas.

Ergo graciles obefis viuaciores.

Asserebat Lutetiæ Robertus Raoult, Sagiensis.
A. R. S. H. M. DC. LXV.